

gaaende. At Regeringen nærmest har tænkt sig disse Foretagender, kan altsaa godt være, men man rammer rigtignok langt, langt videre, og langt videre end vort Lovforslag siger. Naar Regeringen altsaa 2 Gange i 2 Aar har fremlagt et Lovforslag, som grunder sig paa det Princip, at den, der driver Næring uden for sin Opholdskommune, skal betale Næringsafgift, og vi saa adoptere det samme System, maa vi virkelig være berettigede til at vente, at Regeringen ikke til os siger, at det er noget aldeles nyt. Vi maatte tværtimod være berettigede til at vente, at man betegnede det som noget gammelt. Der er noget, der er nyt i vort Forslag, nemlig at dette skulde indeholde Bestemmelse af blivende Bestaenhed, medens det af Regeringen foreslaaede kun skal gælde, indtil en Lov om personlig Kommuneskat er udkommen, men, mine Herrer, det er netop dette, som jeg og mange andre med mig have fundet at være det højst betænkelige ved det Forslag, der er fremsat i § 21 af Lovforslaget om Næringsdrift. Der staar, at indtil vi saa en Lov, i Henhold til hvilken ingen skal betale mere, end han hidtil har betalt, saa bestemme vi, Regering og Rigsdag, fordi vi ikke have kunnet blive enige om en saadan Lov, nu ved denne Lov om Næringsdrift, at indtil da skulle de, der drive bunden Næring af hvilken som helst Slags uden for deres Opholdskommune, betale henholdsvis indtil 600 og indtil 1,200 Kr. om Aaret efter Kommunalbestyrelsens Skøn. Det syntes os en daarlig Begrundelse af at lægge en Afgift paa de næringsdrivende at sige: Da vi — Regering og Rigsdag — ikke have kunnet blive enige om den Lov, i Henhold til hvilken I ikke ville komme til at betale noget, ville vi, for at bøde paa, at Næringskommunen indtil da ingen Ting faar, forlange ekstra en saadan ganske vilkaarlig aarlig Afgift. Det er det ny, at vi ikke have søjet til, at denne Lov ikke skal være af vedblivende Bestaenhed, men for øvrigt er den ganske bygget paa Regeringens eget Forslag, og i Princippet er den det virkelig ogsaa med Hensyn til Bestatningsmaaden, eftersom det er Omfanget og Betydningen, som netop ifølge Regeringsforslaget skal være bestemmende som Grundlag for Statteanfættelsen. Den ærede Minister vil vistnok ogsaa være enig i, at hvis Opmærksomheden efter Næringslovens § 21 skulde fæste sig over en Detailhandels Omfang og Betydning og derefter fastsætte Afgiftens Størrelse, vilde den dog være nødsaget til at spørge om, i hvilket Omfang og af hvilken Betydning den gennem saadan Detailhandel foregaaende Handel har fundet Sted, saa i den Henseende er der i

Virkeligheden heller ikke nogen Forskel. Naar man taler om, at Nettoindtægten burde bestattes, er det, fordi man vedbliver at færdes i Ideerne fra den kommunale Bestatningslov, medens vi foreslaa en Næringsafgift, en Driftsudgift, som det har været vor Tanke skulde betales ganske uafhængig af den Kommuneskat, som paahviler de paagældende i deres Opholdskommune, ligesom alle andre, altsaa en Betaling, der skulde erlægges for Netten til uden for sin Opholdskommune at kunne udøve en Næring af den Bestaenhed, som vi her have angivet. Det er jo dog — og det er jo ogsaa udtalt af den højtærede Minister — en Ret, man ikke altid har haft her til Lands at kunne drive Næring og ubegrænset Næring uden for sin Opholdskommune. Naar man nu siger, at kun disse Personer og slet ikke andre skulle betale en Ekstraafgift for at have Ret til at gøre det, maa man dog være berettiget til ikke at bringe en saadan Afgift i Forbindelse med den kommunale Skat til Opholdskommunen, som de paagældende ligesom alle andre, der opholde sig i Kommunen, efter de almindelige Regler have at erlægge. Den ærede Minister sagde, at man burde nøje sondre mellem, om de paagældende næringsdrivende drev deres Næring et Sted eller i flere Kommuner. Ja, det er man naturligvis til Dels berettiget til at gøre, hvis man udelukkende fastholder den socialpolitiske Side af Sagen, som vi især have haft for Øje, nemlig den, at det ikke burde tillades nogen fra en Kommune at drive Næringsdrift i en anden Kommune under gunstigere Vilkaar end dem, som de der boende næringsdrivende arbejdede under. Set fra dette Synspunkt, vil et saadant enkelt Udsalgssted i en anden Kommune ganske vist ikke i Reglen være af nogen stor Betydning, hvorved dog maa bemærkes, at vedkommende dog kan komme til at drive den Næring under billigere Vilkaar end Stedets næringsdrivende. Men meget stor Betydning har det ganske vist ikke for disse mindre Virksomheder; vi have da ogsaa især haft den forgrenede Virksomhed for Øje. Men kommunalt set forandrer Sagen sig ganske væsentligt; thi de paagældende Kommuner faa jo nu for Tiden slet ikke noget Stattebidrag af vedkommende næringsdrivende. Men naar den ærede Minister dernæst siger, at for de stores Vedkommende hjælper det ikke noget med Lovforslaget, saa behøve vi jo egentlig ikke at sondre; thi naar de smaa ikke bør have nogen Bestatning, fordi det ikke vilde være rigtigt, og naar de store heller ikke skulle have nogen, fordi det ikke kan genere dem at betale yderligere indtil 10,000 Kroner